

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok I. dne 14. 11. 2018

výrok dne

V Chrudimi

dne - 8 -07- 2019

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chrudimi rozhodl dne 24. září 2018 samosoudcem Hynkem Baňouchem ve věci žalobce ČP Distribuce a.s., IČO 44795084, se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 1658/121, zastoupeného Mgr. Josefem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 5, náměstí Kinských 76/7, proti žalovanému D. J., nar. , IČO bytem v Chr., o zaplacení 33.371,-- Kč s příslušenstvím, takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 33.371,-- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 33.371,-- Kč od 26. 11. 2017 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,-- Kč, a to do tří dnů poté, co tento rozsudek nabude právní moci.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.514,-- Kč, k rukám právního zástupce žalobce do tří dnů poté, co tento rozsudek nabude právní moci.

Odůvodnění

Žalobce požadoval žalobou ze dne 31. 1. 2018 na žalovaném zaplacení 33.371,-- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 33.371,-- Kč od 26. 11. 2017 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,-- Kč, z titulu nároku na vrácení odměny (provize), který plynul ze smlouvy o zprostředkování v případě, předčasného ukončení finančních smluv, které zprostředkoval žalovaný. Žalovanému vznikla povinnost vrátit provize v žalované výši, což však přes výzvu neučinil.

Šlo o spor mezi podnikateli. Žalovaný byl v řízení, v němž jej soud obesílal datovou zprávou adresovanou na adresu sídla dle veřejného rejstříku (§ 46b písm. b) občanského soudního řádu, zákon č. 99/1963 Sb., v platném znění, dále „o. s. ř.“) zcela pasivní. Soud vycházel z toho, že žalovaný si musí střežit svá práva a dbát, aby adresa jeho trvalého pobytu byla náležitá. Neshledal důvod k ustanovení opatrovníka. Soud věc projednal a rozhodl podle ust. § 115a o. s. ř., bez nařízení jednání, když předtím takový postup účastníkům navrhl (§ 101 odst. 4 o. s. ř.).

Ze spisu soud zjistil tyto skutečnosti. Žalobce a žalovaný jako pojistný zprostředkovatel (§ 4 odst. 1 zákona č. 38/2004 Sb.) uzavřeli dne 1. 5. 2014 smlouvu o obchodním zastoupení a o pomoci při správě, na základě níž byla žalovanému vyplácena odměna (provize) za jím zprostředkované smlouvy (číslo listu soudního spisu, dále „č.l.“ 23-32). Předtím byla dne 1. 3. 2014 uzavřena mezi týmiž účastníky dohoda o spolupráci (č.l. 19-21). Dle výpisu o výplatách týkajících se 11 pojistek (č.l. 36) žalovaný působil jako zprostředkovatel u 11 pojistek s provizním

obdobím od března 2015 do března 2017 a na vyplacených zálohách na provize (č.l. 2) byl dne 25. 11. 2017 dluh 33.371,30 Kč (č.l. 36 druhá strana, dále „p.v.“). Žalobce marně vyzval žalovaného k zaplacení dluhu. Žalovaný tvrzením žalobce a předloženým důkazům neoponoval.

Po právní stránce soud věc posoudil takto. Smlouvou o zprostředkování se zprostředkovatel zavazuje, že zájemci zprostředkuje uzavření určité smlouvy s třetí osobou, a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli provizi (§ 2445 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění platném v době podání návrhu, dále jen „občanský zákoník“). Je-li již při uzavření smlouvy, kterou se jedna strana zaváže obstarat druhé straně příležitost k uzavření smlouvy s třetí osobou, z okolností zřejmé, že za obstarání bude požadována odměna, má se za to, že byla uzavřena smlouva o zprostředkování (odst. 2 citovaného ustanovení). Kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám (§ 2991 občanského zákoníku).

Žalovanému byla podmíněně vyplacena záloha na provizi jako úplata za jeho činnost, avšak podmínka nároku na provizi nebyla splněna a žalobci vznikl nárok na vrácení této provize.

Žalobce požaduje úrok z prodlení za dobu ode dne následujícího od data splatnosti plynoucího z výzvy k vrácení do zaplacení, když nárok v této části vychází z § 1970 občanského zákoníku a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ve znění platném v době kdy nastalo prodlení; nárok na zaplacení nákladů uplatnění pohledávky ve výši 1.200,-- Kč vychází z § 3 cit. nařízení.

Důvodné žalobě soud v celém rozsahu vyhověl (výrok I.).

Soud se dále zabýval rozhodnutím o náhradě nákladů řízení, o níž rozhodl podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu, zákon č. 99/1963 Sb., v platném znění, dále „o. s. ř.“, neboť žalobce měl plný úspěch ve věci. Na nákladech právního zastoupení žalobce vynaložil důvodně náklady za tři prvotní úkony právní služby (předžalobní výzva, příprava s převzetím věci, podání návrhu). Tyto úkony učiněné zástupcem žalobce je třeba posuzovat obdobně jako úkony činěné v řízení, které bylo zahájeno návrhem podaným na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týž žalobcem ve skutkově i právně obdobných věcech (rutinní úkony proti procesně netečné protistraně; viz též strohost tvrzení, na základě nichž byl žalovaný označen jako dlužník). Žalobci za úkony náleží dle § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „advokátní tarif“, náleží odměna 500,-- Kč za jeden úkon a paušální náhrada hotových výdajů 100,-- Kč za jeden úkon, to vše celkem ve výši 3 krát 600,-- Kč, tj. 1.800,-- Kč, což po přičtení 378,-- Kč představujících 21% DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), spolu se zaplaceným soudním poplatkem 1.336,-- Kč činí dohromady 3.514,-- Kč, které je žalovaný podle § 149 o. s. ř. povinen zaplatit k rukám právního zástupce žalobce (výrok II.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení v potřebném počtu stejnopisů prostřednictvím Okresního soudu v Chrudimi ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněně domáhat výkonu rozhodnutí soudně.

V Chrudimi dne 24. září 2018

Hynek Baňouch v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Ivana Fenyková

výrok II dne 18.3.2019

výrok dne

č. j. 27 Co 417/2018-50

V Chrudimi

dne - 8 -07- 2019

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců JUDr. Martiny Vršanské a Mgr. Pavla Hradeckého ve věci

žalobce: **ČP Distribuce a.s., IČO 44795084**
sídlem Praha 4, Na Pankráci 1658/121
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Veverkou
sídlem Praha 5, náměstí Kinských 76/7

proti
žalovanému: **D [redacted] J [redacted],** narozený dne [redacted]
bytem Ch [redacted], N [redacted]

o zaplacení 33.371 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 24. 9. 2018, č. j. 11 C 134/2018-38,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku II **mění** tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení 11.355 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení 1.270,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 33.371 Kč s příslušenstvím a náklady spojené s uplatněním pohledávky 1.200 Kč, vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I) a nahradit žalobci náklady řízení 3.514 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II).
2. V odůvodnění rozsudku okresní soud uvedl, že žalobce se ve sporu mezi podnikateli domáhal po žalovaném zaplacení částky 33.371 Kč s příslušenstvím a nákladů spojených s uplatněním pohledávky z titulu nároku na vrácení provize, který plynul ze smlouvy o zprostředkování uzavřené mezi účastníky. Okresní soud žalobu shledal opodstatněnou, proto ji v celém rozsahu vyhověl a ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Shledal, že žalobce důvodně vynaložil náklady na tři úkony právní služby, avšak konstatoval, že tyto úkony je třeba posuzovat obdobně jako úkony činěné v řízení, které bylo zahájeno návrhem na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týměž žalobcem ve skutkově i právně obdobných věcech. Žalobci proto přiznal náklady řízení stanovené postupem dle § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, tedy s připočtením 21 % DPH a zaplaceného soudního poplatku 1.336 Kč, celkem částku 3.514 Kč.
3. Proti rozsudku, a to pouze do výroku II o nákladech řízení, podal včas odvolání žalobce. Rozhodnutí okresního soudu považoval za nesprávné a nepřiléhavé, neboť vůbec nelze souhlasit s tím, že by se na danou věc snad mělo vztahovat ust. § 14b advokátního tarifu. Žalobce připustil, že je pojišťovací společností s celostátní působností a má tak pochopitelně více dlužníků, avšak v případě storna smluv se vždy jedná o zcela jiné pojistné smlouvy, které vycházejí z činnosti jednotlivých obchodních zástupců žalobce. Tato skutečná a na první pohled viditelná skutková

rozdíllost a odlišnost je patrná již z výzev žalobce, když tyto smlouvy žalobce musí vyhledat, specifikovat, určit důvody ukončení a vypočítat výši storna z již vyplacené provize. Tyto odlišnosti jsou součástí celého procesu vymáhání, tedy všech úkonů žalobce ve věci a současně s ohledem na složitost věci a skutkové odlišnosti je vyloučené, aby takové úkony činil administrativní pracovník bez právního vzdělání. Z uvedeného tedy plyne, že se nemůže jednat o skutkově a právně obdobné věci ani opakované návrhy žalobce. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud nákladový výrok rozsudku okresního soudu změnil a žalobci přiznal náklady řízení 11.355 Kč.

4. Krajský soud přezkoumal v mezích podaného odvolání rozsudek okresního soudu i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o.s.ř.), a to ze všech v úvahu přicházejících odvolacích důvodů, a bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.) dospěl k závěru, že odvolání žalobce lze považovat za důvodné.
5. Okresní soud ve své úvaze o nákladech řízení správně vycházel z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., ve věci úspěšnému žalobci přiznal náklady řízení a dospěl i ke správnému počtu úkonů právní služby učiněné zástupcem žalobce. Výši nákladů řízení však stanovil postupem podle ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. s odůvodněním, že úkony právní služby učiněné zástupcem žalobce je třeba posuzovat obdobně jako úkony činěné v řízení, které bylo zahájeno návrhem podaným na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týměž žalobcem ve skutkově i právně obdobných věcech (viz § 14b odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb.).
6. Odvolací soud postup okresního soudu při stanovení výše nákladů řízení nepovažuje za správný. Okresní soud předně nijak nerozvádí a nevysvětluje své úvahy, na základě nichž dospěl v závěru, že úkony právní služby učiněné zástupcem žalobce je třeba posuzovat obdobně jako úkony spadající svým charakterem pod ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. a právní náročností či obsáhlostí právní služby zástupce žalobce se nijak nezabývá. Ust. § 14b advokátního tarifu přitom dopadá na poměrně úzce vymezený okruh řízení charakteristická znaky definovanými v ust. § 14b odst. 1 vyhlášky a extenzivní přístup k aplikaci uvedeného ustanovení i na řízení jiná, považuje krajský soud za nepřípustný bez ohledu na skutečnost, že učiněné úkony právní služby se mohou jevit obdobnými jako úkony v řízení dle § 14b vyhlášky. K tomu lze dále poznamenat, že v posuzované věci jde o spor mezi dvěma podnikateli, žalovaný vystupuje v postavení bývalého obchodního zástupce žalobce, nejde tudíž o spotřebitelský spor charakteristický právě svojí ustálenou opakovaností, formulační jednoduchostí a právní nenáročností tak, jak jsou tato řízení definovaná nejen v ustanovení vyhlášky, ale i v judikatuře soudů vyšších stupňů. Odvolacímu soudu je navíc známo z úřední činnosti, že obdobný spor žalobce dosud nebyl a není projednáván před Krajským soudem v Hradci Králové ani na jeho pobočce v Pardubicích a již z této samotné skutečnosti lze učinit závěr, že v posuzované věci nejsou naplněny předpoklady pro aplikaci ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb.
7. Odvolací soud tudíž vycházeje ze shora rozvedených úvah dospěl k závěru, že žalobce svědčí právo na náhradu nákladů za řízení před soudem prvního stupně tvořených zaplaceným soudním poplatkem 1.336 Kč a dále třemi úkony právní služby za převzetí věci a přípravu, výzvu k plnění se základním skutkovým a právním rozborem a podání žaloby (§ 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) po 2.460 Kč (§ 7 bod 5, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), k nim příslušející tři paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem tak náklady řízení před soudem prvního stupně na straně žalobce činí 11.355 Kč.
8. Krajský soud proto odvoláním napadený výrok rozsudku okresního soudu změnil (§ 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř.) tak, že žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení 11.355 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

9. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a v odvolacím řízení úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny odměnou ve výši jedné poloviny za podání odvolání proti nákladovému výroku rozsudku okresního soudu v částce 750 Kč (§ 7 bod 4, § 8 odst. 1, § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), počítáno z částky 7.841 Kč, tedy rozdílů okresním soudem přiznaných nákladů řízení 3.514 Kč a nákladů řízení 11.355 Kč, které měly být žalobci správně přiznány, dále jsou náklady řízení tvořeny jednou paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 21 % DPH ze součtu obou částek. Celkem tak náklady odvolacího řízení na straně žalobce dosáhly 1.270,50 Kč a tuto částku je žalovaný povinen nahradit žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 31. ledna 2019

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 17.10.2018

výrok dne

č.j. 12C 173/2018-40

V Chrudimi

dne - 8 -07- 2019

USNESENÍ

Okresní soud v Chrudimi rozhodl samosoudkyně Mgr. Evou Bačkovskou ve věci

žalobkyně: **ČP Distribuce a.s.**, IČO 44795084
sídlem Na Pankráci 1658/21, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Josefem Veverkou
sídlem Náměstí Kinských 76/7, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **D. J.**, IČO
sídlem N. V.

o zaplacení 4 700 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou soudu doručenou dne 16.3.2018 se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalovanému jí zaplatit částku 4 700 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 7 000 Kč od 7.7.2015 do 9.11.2015 ve výši 8,05 %, se zákonným úrokem z prodlení z částky 6 700 Kč od 10.11.2015 do 7.12.2015 ve výši 8,05 %, se zákonným úrokem z prodlení z částky 6 200 Kč od 8.12.2015 do 17.1.2016 ve výši 8,05 %, se zákonným úrokem z prodlení z částky 5 700 Kč od 18.1.2016 do 19.7.2016 ve výši 8,05 %, se zákonným úrokem z prodlení z částky 5 200 Kč od 20.7.2016 do 11.9.2016 ve výši 8,05 %, se zákonným úrokem z prodlení z částky 4 700 Kč od 12.9.2016 do zaplacení ve výši 8,05 %, náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč a 5 119 Kč na náhradu nákladů řízení. Svým výslovným projevem vůle došlým soudu dne 25.9.2018 vzala žalobkyně zpět žalobu s tím, že nemá být žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě vzala žalobkyně žalobu zpět v celém rozsahu a soud proto řízení podle § 96 odst.1,2 občanského soudního řádu zastavil, žádnému z účastníků soud podle § 146 odst. 1 písm. b) občanského soudního řádu nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť je neuplatňovali.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné odvolání podané ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvou vyhotoveních.

Chrudim 26. září 2018

Mgr. Eva Bačkovská v.i.
samosoudkyně

Za shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Klára Trojková.